

UTEHA JEVANĐELJA

ISA. xl 1, 2: „Tešite, tešite narod moj”, govori vaš Bog. Govorite utešno Jerusalimu, i vičite mu da mu je ratovanje dovršeno, da mu je bezakonje oprašteno: jer je od Gospodnje ruke primio dvostruko za sve svoje grehe.”

1. Jovanova ii 1, 2, R.V, margina: „Moja dečice, ove stvari vam pišem, da ne možete zgrešiti. A ako neki čovek zgreši, imamo Utešitelja sa Ocem, Isusa Hrista Pravednika: i on je pomirenje za naše grehe; i ne samo za naše, već takode i za grehe celog sveta.“

Jovan xiv 16-18: „Ja ću moliti Oca i on će vam dati drugog Utešitelja, da on ostane sa vama zauvek: Duha istine, koga svet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje. Ali vi ga poznajete; jer sa vama boravi i u vama će biti. Neću vas ostaviti bez utehe; doći ću k vama.“

Jovan xiv 26: „Utešitelj, Duh Sveti, koga će Otac poslati u moje ime, poučavaće vas o svemu i podsetiće vas na sve što sam vam rekao.“

Jovan xvi 7, 8: „Korisnije je za vas da ja odem: jer ako ja ne odem, Utešitelj neće doći k vama; a ako ja odem, poslaću ga k vama. A kada dođe, on će ukoriti svet zbog greha, i zbog pravednosti, i zbog Osude.“

2. Kor. i 3-5: „Blagoslovljen neka je Bog, Otac našeg Gospoda Isusa Hrista, Otac milosrđa i Bog svake utehe, koji nas teši u svakoj našoj nevolji da i mi one koji su u svakoj nevolji možemo tešiti onom utehom kojom nas same teši Bog. Jer kao što obiluju patnje Hristove u nama, tako preko Hrista obiluje i naša uteha.“

RATOVANJE ZAVRŠENO

Jovan xvi 33: „To sam vam rekao da u meni mir imate. U svetu ćete imati nevolju; ali ohrabrite se: ja sam pobedio svet.“

Ef. vi 11-13: „Obucite se u svu bojnu opremu Božju da se možete odupreti đavolovim lukavstvima. Jer nije nam se boriti protiv krvi i mesa, nego protiv poglavarstava, protiv vlasti, protiv vladara tame ovog sveta, protiv duhovne zloće u visinama. Zato navucite na sebe svu bojnu opremu Božju da se možete odupreti u zli dan i, kada sve obavite, stajati.“

Jevr. ii 14: „Zato je, budući da su deca sudeonici mesa i krvi, jednako tako i on uzeo udela u istom; da smrću uništi onog koji je imao moć smrti, to jest đavola.“

Kol. ii 15, margina: „Razoružavši poglavarstva i vlasti, javno ih je pokazao, proslavivši u sebi pobjedu nad njima.“

1. Petrova iv 1: „Budući, dakle, da je Hrist trpeo za nas u telu, i vi se naoružajte istom mišlju; jer onaj ko je trpeo u telu, prestao je sa grehom.“

Jovan xiv 27: „Mir vam ostavljam, mir svoj vam dajem: dajem vam, ali ne kao što svet daje.“

1. Jovanova v 4, R. V: „Jer šta god je od Boga začeto, pobjeđuje svet. I ovo je pobjeda koja je pobedila svet: vera naša.“

DVOSTRUKO ZA GREH

Jevr. i 3: „Bog... u ove poslednje dane progovorio nam je preko svog Sina... koji je... sam ostvarivši očišćenje naših greha, seo zdesna Veličanstvu na visinama.“

Rim. v 20: „Gde se umnožio greh, mnogo više je obilovala milost.“

Jovan i 16: „I od punine njegove svi smo mi primili, i to milost na milost.“

Isa. lv 7, margina: „Naš Bog... će umnožiti da oprost.“

GOVORENJE SRCU

SETITE se prevoda na margini od drugog stiha, kao što je dat u proučavanju prethodne sedmice, koji je bukvalan: „Govorite srcu Jerusalima.“ Kada Bog govori reči utehe svom narodu on govori srcu. Velik broj ljudi ima obilje reči na svom raspolaganju, koje mogu sipati u uši napućenih, ali koje zapravo ne teše, iako sve one mogu biti istinite, i veoma prikladne za priliku. Samo oni koji su podelili isto iskustvo sa mučenikom mogu govoriti srcu; i oni mogu učiniti ovo bez mnogo reči.

GOSPODNJI NAROD

NESUMNJIVO će neko reći, „Ali ja nisam jedan iz Gospodnjeg naroda, i prema tome njegove reči utehe nisu upućene meni.“ Nemojte

dozvoliti đavolu da vas učini prevarenim za vašu utehu na taj način. Može biti to da niste priznali Gospoda, ali on vas nikad nije odbacio; On vas prisvaja kao svoje sopstvene. Zabludeli sin je ipak sin, nebitno koliko daleko je zalutao. Cela Isaijina knjiga pokazuje da nisu samo dobri ljudi oni koje Bog prisvaja kao svoje sopstvene. Pročitajte prvo poglavlje, i samo to je dovoljno da pokaže da je uteha ovde ponuđena za one koji su „bezakonjem natovareni.“

UTEHA ZA SVE

„BLAGOSLOVLJENI su oni koji tuguju: jer će oni biti utešeni.“ Mt. v 4. Ne postoji izuzetak. Hrist ne navodi određenu grupu, i ne govori da će oni koji tuguju na određeni način, ili zbog određenih stvari, biti utešeni. Njegova uteha je za sve koji tuguju. Hrist je bio pomazan Svetim Duhom, i poslat „da uteši sve koji tuguju.“ Isa lxi 1, 2. Nesumnjivo reči iz govora na gori su uopšteno primenjene na one koji tuguju za preminulim prijateljima. Pa, primenjuju se tu, ali one idu dublje. Smrt i bol su samo posledica greha. Greh je to što je izazvao svu žalost i tugovanje na zemlji. Prema tome Gospod šalje utehu svima koji tuguju zbog greha, to jest, svima kojima je greh na bilo koji način izazvao tugu. Njegova uteha je isto neograničena kao njegov život i njegova ljubav.

KO JE UTEŠITELJ?

BOG je „Bog svake utehe,“ i „jedinorođeni Sin, koji je u Očevom naručju, on ga je objavio.“ Jovan i 18. Dakle Hrist je Utešitelj kojeg imamo sa Ocem. Zapazite blisku vezu izjave da je on Utešitelj sa onom da je „on pomirenje za naše grehe,“ i za one od celog sveta. To što on daje je uteha oprosta, i slobode od ropstva greha. On nas teši davanjem njega samog.

SVETI Duh je Hristov Predstavnik. On je Hrist prisutan u telu svih ljudi, a ne samo u osobi Isusa iz Nazareta, on dolazi u Hristovo ime; ne samo uzimajući njegovo ime, već otkrivajući živog Hrista. Prema tome on je drugi Utešitelj. Njegova uteha je Hristova uteha. „Uteha od Svetog Duha“ ima dejstvo da umnožava vernike. Dela ix 31. To je zato što Sveti Duh naučava sve stvari koje se odnose na Hrista.

UTEHA UKORA

UTEHA se ne sastoji uvek samo od ugodnih reči. Hirurg ponekad mora da koristi nož, i neko vreme da poveća bol, pre nego što može dati mučeniku potpuno olakšanje. Dakle kada Sveti Duh dođe do nas, on nas kao prvu stvar ukorava za greh. On dolazi sa osvedočenjem. Na ovaj način on često izaziva bol gde je ranije bila samo obamrlost i neosetljivost. Hoćemo li se žaliti na ovo? Hoćemo li reći da ne želimo bilo kakvu takvu utehu? Ni u kom slučaju. Nije li to dobra stvar probuditi čoveka koji brzo postaje neosetljiv po hladnoći? Kada se čovek smrzava na smrt, on pada u stanje neosetljivosti na hladnoću. On oseća kao da je padao u sladak san. Međutim to je san smrti. Kada ga spasilac pro-

nađe, i počinje da ga vraća u život, on doživljava veliki bol. Može biti to da će on besno reći da bi bilo daleko bolje da se ostavi u svom pret hodnom bezbolnom stanju; ali kada dođe sebi, i razume šta je bilo urađeno, on će zauvek zahvaliti onom ko ga je oživeo po cenu mnogo patnje. Baš toliko utehe koliko postoji u životu, toliko mnogo utehe je spasilac davao smrznutom čoveku kada mu je bio izazvao bol doživljavanja njegovog stanja.

NEKA, prema tome, nikada ne zaboravimo da je Sveti Duh uvek Utešitelj. Kod osvedočenja o grehu, on pruža utehu. Ako put života vodi do krsta, onda je baš toliko utehe u krstu koliko postoji u životu koji je dobijen njim. Ne smemo nikada misliti da je Bog ljut na nas zato što nam daje do znanja koliko mnogo smo zgrešili. On to ne radi da nam se ruga, već da nas uteši.

OSVEDOČENJE NE OSUDA

ZAPAMTITE da osvedočenje ne znači osuda. Ovo je istina čak i na zemaljskom sudu. Čovek može stajati osvedočen za zločin, a da i dalje ne bude pod osudom. Međutim ovo je samo slaba ilustracija; jer mi smo svi već osuđeni. Mi smo „rođeni pod zakonom.“ Prema tome osvedočenje o grehu—činjeći činjenicu jasnom našoj savesti da smo grešnici—ne čini stvari ništa gorim nego što su bile. To osvedočenje je samo prvi i neophodan korak prema našoj slobodi od greha; jer moramo znati i priznati greh pre nego što ćemo prihvatiti lek za njega.

OSVEDOČENI OTKRIVENJEM PRAVEDNOSTI

OTKRIVENJEM Božje pravednosti je to, da Sveti Duh osvedoćava o grehu. „Preko zakona je znanje o grehu.“ Rim. iii 20. Međutim zakon nije greh; naprotiv, on je „svet, i pravedan, i dobar.“ Rim. vii 7, 12. Nijedan čovek nikada ne može postati osvedočen o grehu gledanjem na greh. Gledanjem na Božju pravednost je to, da mi postajemo svesni činjenice da smo grešnici. Onaj koji ne zna ništa o bilo kakvom boljem stanju od onog u kom jeste, nikad ne želi ništa bolje. Nezadovoljstvo sa nečijim stanjem dolazi samo sa znanjem o nečem boljem. Bog proizvodi osećaj nezadovoljstva sa našim grešnim stanjem, otkrivajući nam svoju sopstvenu savršenu pravednost.

NEMA OSUDE OD BOGA

Ovo je najdivnija i najblagoslovenija stvar. Ono što izaziva osvedočenje je ono što spašava. Prema tome ne trebamo biti osuđeni uopšte. Niti treba da idemo dugo vremena tugujući pod osvedočenjem o gresima. Ako bismo samo shvatili Božji način delovanja, mi ćemo u samom trenutku osvedočenja pronaći utehu oprosta. Pravednost koja je otkrivena zbog svrhe uklanjanja greha, je ono što ga čini poznatim za nas; prema tome ako ćemo samo verovati Božjoj reči naša patnja zbog greha može biti samo kao bljesak munje; trenutak otkrivanja greha može biti njegovo napuštanje. Da bu-

demo sigurni da Duh prebiva sa nama kao neprestani ukor za greh; ali pošto on ovo čini otkrivanjem Božje pravednosti, možemo biti u stanju neprestanog opravdanja, iako smo neprestano svesni činjenice da smo grešnici. „Sada, dakle, nema osude onima koji su u Hristu Isusu.“ Rim. viii 1. „Bog je taj koji opravdava. Ko je taj koji osuđuje?“ Rim. viii 33, 34. Svaka duša koja je osuđena je samoosuđena; i čak u čemu nas naše srce osuđuje, možemo imati pouzdanje, i možemo ohrabriti naša srca pred njim, zato što je Bog veći nego naša srca, i zna sve stvari, i svojim znanjem on opravdava. 1. Jovanova iii 19-21, R. V; Isa. liii 11.

„NEVOLJA stvara strpljenje; a strpljenje, iskustvo.“ Rim. v 3, 4. Strpljenje znači trpljenje, izdržljivost. Nijedan čovek nema strpljenje ako nema nešto da trpi, jer bez trpljenja nema potrebe za strpljenjem. Reč je od Latinske reči koja znači, podneti, trpeti. Prema tome posedovanje strpljenja nužno podrazumeva trpljenje. Nije trpljenje to što čini ljude nestrpljivim; nedostatak vere je ono što to čini; trpljenje stvara strpljenje, kada naša vera u Hrista čini da trpimo sa njim.

CILJ UTEHE

STRPLJENJE stvara iskustvo. Ako želimo iskustvo, ne smemo izbegavati trpljenje, niti odbiti da nosimo terete. Nebitno koliko je velika nevolja, Bog ima dovoljno utehe da nam omogućiti da je izdržimo. On nas teši u svakoj našoj nesreći i nevolji. Nemojte zaboraviti ovo; njegova uteha je neiscrpna. „Dosta ti je moja milost.“ A zašto nas on teši?—Kako bismo mogli biti u stanju da tešimo one koji su u bilo kojoj vrsti nevolje sa utehom kojom smo mi sami utešeni od Boga. Treba da prihvatimo Božju utehu, i da je prenosimo dalje. Bog nas tako čini učesnicima u njegovom sopstvenom delu. Sveti Duh nas uzima u partnerstvo, tako reći. On nas čini utešiteljima.

ODBACIVANJE UTEHE

NIKO ne može dati drugom ono što on sam ne poseduje. Ne možemo utešiti drugog ako nismo bili utešeni. A ako nemamo nikakvu nevolju, onda nemamo potrebu za utehom. Postoji dovoljno tereta i nevolja u ovom svetu za svakoga, i ne moramo da ih tražimo; ali greška kod nas je što mi često odbijamo da nosimo one koji prirodno i zakonito padnu na nas; i tako odbijamo utehu koju bi Bog dodelio nama. Međutim kada odbacimo utehu Svetog Duha, mi odbacujemo mogućnost tešenja drugih. Tako vidimo da odbijanjem da nosimo terete, i odbijanjem da se suočimo sa nevoljom, mi jednostavno odbijamo da budemo osposobljeni za delo pomaganja onima koji su u nevolji. Šta bi se mislilo o čoveku koji treba videti ljude u velikoj nevolji, kako propadaju pred njegovim očima, i treba da ima sredstva sa kojim može da im pomogne, ali treba da se udalji, govoreći, „To nije moja stvar; Nije me briga; Neću podići ni prst da im pomognem?“ Jedva možemo zamisliti tako bezdušnog čoveka; a ipak to je ono što mi bukvalno kažemo kad god odbijemo da nosimo neki teret

koji padne na našu sudbinu. Mi kažemo, „Ne želim da budem pomagač siromašnima i oskudnima; Nije me briga da tešim one koji tuguju.“

NEPOBEDIVI OKLOP

Bog nas teši govoreći nam da je naše ratovanje dovršeno. Naređeno nam je da „bijemo dobru borbu vere;“ ali mi činimo tako hvatanjem za večni život. 1. Tim. vi 12. Treba da se borimo samo u Božjem oklopu, koji je Hrist lično, a on je pobedio svet. Zapazite razne delove oklopa. Treba da imamo naše bokove opasane istinom; a Hrist je istina. Jovan xiv 6. Zatim dolazi naprsnik pravednosti; a Hrist nam je učinjen pravednošću. 1. Kor. i 30. Naše noge treba da budu obuvane u spremnost za Jevanđelje mira; a Hrist je naš mir. Ef. ii 14. Najvažniji od svega je štit vere. Sada „vera je od propovedanja, a propovedanje od Božje reči;“ a Hrist je Reč. Hristovom verom je to da smo spašeni. Zatim moramo imati kacigu spasenja; a Bog u Hristu je postao naše spasenje. Isa. xii 2. Isus Hrist je Spasitelj. „I mač Duha, to jest Reč Božju.“ Hrist je Reč. Dakle vidimo da staviti ceo Božji oklop je samo staviti Hrista. Taj oklop je bio isproban u najžešćoj borbi, i pokazao se nepobedivim.

MORAMO da se borimo sa poglavarstvima i vlastima i zlim duhovima; ali Hrist je „svukao poglavarstva i vlasti;“ i otvoreno ih je vodio u svojoj pobedonosnoj povorci. On je trijumfovao nad njima u samom sebi. On je osvajač. On je odneo pobjedu. Prema tome neprijatelj sa kojim vodimo naše ratovanje je već pobeđen. Šta je to onda osim da je naše ratovanje dovršeno? Treba samo da delimo već dobijenu pobjedu.

OBEĆANA nam je nevolja na ovom svetu, ali usred nje možemo biti dobrog raspoloženja. Ono što smo već naučili što se tiče korišćenja nevolje treba biti dovoljno da nas učini radosnim; ali ovde imamo dodatni razlog: „Ja sam pobedio svet.“ Mi smo u opasnosti zaboravljanja da je sve što je Isus uradio i pretrpeo bilo za nas. Nije morao da dolazi na ovu zemlju zbog svoje sopstvene koristi. To su bili naši gresi koje je nosio, naša bitka koju je vodio. Prema tome pobjeda koja je pobedila svet je vera koja se hvata za Isusa Hrista. On je naš mir, zato što je on naša pobjeda. „Travoja je, Gospode, veličina, i sila, i slava, i pobjeda, i veličanstvo.“ 1. Dn. xxix 11.

ZATO što je Hrist naš mir, u njemu imamo mir. Međutim mir znači odneta pobjeda. Činjenica da u Hristu imamo mir, pokazuje da je ratovanje dovršeno. Kada se borimo u Hristovoj snazi, borba je dobijena pre nego što je počela. Čitajte dvadeseto poglavlje od 2. Dnevnika. Vidite kako je Izrael dobio pobjedu verom. Počeli su da pevaju pesmu pobjede, i, gle, bitka je bila dobijena. Prema tome ne postoji potreba da se ikada bude pobeđen. Ko bi bežao od pobeđenog neprijatelja? Štaviše, Hrist je razoružao poglavarstva i vlasti; jer to je značenje izjave da ih je „svukao.“ U nekim verzijama to je tako preve-

deno. Sigurno nema izgovora za poraz, kada imamo nepobedivi oklop, a neprijatelj nema nijedan uopšte. Nije li ovo dovoljna uteha za svakog u bilo kojoj nevolji uopšte?

NAŠI GRESI POBEĐENI

ZAPAMTITE da je kroz našu sopstvenu grešnu sklonost to da đavo deluje, i prema tome to su naši sopstveni gresi, naša sopstvena priroda, sa kojom moramo da se borimo; i to je ono što je bilo pobeđeno. Da li sumnjate u ovo? Onda mi recite čiji gresi su to bili koje je Isus nosio. Sa čijom grešnom prirodom se on borio? Da li je to bilo sa njegovom sopstvenom? Da li je on imao svoje sopstvene grehe, koje mora pobediti? „Znate da se on pojavio da odnese naše grehe i da greha u njemu nema.“ 1. Jovanova iii 5. Sve što je on pretrpeo bilo je sveukupno za naše dobro. To su bili naši gresi koje je on nosio, naša grešna priroda koju je uzeo na sebe. Prema tome pobjeda koju je ostvario bila je ostvarena nad našim sopstvenim ličnim gresima, našim sopstvenim posebnim ukorenjenim gresima. Dakle kad god smo iskušani našim sopstvenim požudama, i mamljeni, treba samo da zapamtimo da je taj poseban greh bio pobeđen. Šta onda?—Pa, treba samo da damo hvalu Bogu, koji „nam daje pobjedu preko našeg Gospoda Isusa Hrista.“ 1. Kor. xv 57. Kakvu slavnu utehu nam Gospod daje!

DVOSTRUKO

„MEĐUTIM šta sa dvostrukim koje treba da primimo?“ Koliko mnogo ljudi je bilo zabrinuto zbog ovoga, i u svojoj zabrinutosti su konsultovali doktore koji nisu izlečili njihovu povređenost čak ni neznatno. Neki prevodioci su čak išli do mere ubacivanja reči „kazna“ u stih. Ona nije tamo, i niko nema bilo kakvo pravo da je stavi tamo, ili da misli o njoj kao da je tamo. Jadne duše stoje zgrožene na pomisao da moraju trpeti kaznu jednaku dvostrukoj količini njihovih grehova, i naravno oni ne vide nadu za bekstvo. Čudna je to uteha! Može li bilo ko izvući bilo kakvu utehu iz misli da trebaju primiti dvostruku kaznu za svoje grehe? Sigurno ne. Međutim ovo je poruka utehe, i prema tome ne može biti u njoj takve misli.

ČAK i da jeste kazna na koju se upućuje, imajte na umu da tekst ne kaže da mi treba da primimo dvostruko. Dobar deo je izgubljen brzopletim čitanjem Reči. „Primio je od Gospodnje ruke dvostruko za sve svoje grehe.“ Pretpostavimo da je to kazna; mi smo živi, i predmeti Božje milosti; prema tome ako smo već primili dvostruku kaznu za naše grehe, imamo obilan razlog za radovanje. Sigurno to je dovoljno, i mi imamo pravo da idemo slobodni.

POSTOJI u ovome ključ za misteriju. Bog je učinio da na njemu svetli bezakonje svih nas. „On je naše tegobe poneo, i naše boli nosio, a mi smo držali da ga Bog bije, i udara, i ponižava. Ali on je bio ranjen za naše prestupe, sattr za naša bezakonja: kazna za naš mir bila je na

njemu; njegovim ranama mi smo isceljeni.“ Isa liii 4-6. Hrist je pretrpeo u svom sopstvenom telu sve što će bilo koji nepokajani grešnik ikada morati da pretrpi; prema tome nema potrebe da bilo koji grešnik treba trpeti za greh. Ako mi samo prihvatimo Hristovu žrtvu, to jest, prihvatimo Hristovu ličnost u našim sopstvenim životima, oslobođeni smo od svih posledica greha. Mi smo „mrtvi zakonu Hristovim telom.“ Uračunati smo kao da smo već primili našu kaznu, i prema tome smo slobodni.

UMNOŽENO OPRAŠTANJE

TAKO je to da su u Hristu milost i mir umnoženi za nas. I Božja milost je to što donosi spasenje; prema tome primili smo od Gospodnje ruke dvostruko spasenje. Milost obiluje nad svim grehom. Bog nije škrt. On daje „meru dobru, nabijenu, natresenu, preobilnu.“ On ima dovoljno, i na pretek, i od njegove punine svi smo primili. Hajde onda da to prihvatimo, i radujemo se u Gospodu.

DA ovo nije ni najmanje natezanje teksta, pokazano je samim tekstom. „Bezakonje mu je oprosteno.“ O kome je ovo izgovoreno?—O narodu „natovarenom bezakonjem.“ Šta! jel Bog već oprostio moje grehe? Sigurno jeste; On kaže tako; ne možete li mu verovati? Nikada niste čuli za takvu stvar? Pa, onda čujte to sada, i radujte se kao što nikada niste ranije. Dozvolite mi da ponovo pozovem u vaš um nešto što ste sigurno čuli u nekom trenutku u svom životu. To je došlo u vaše sopstveno iskustvo. Vi ste, svojevolumno ili drugačije, počinili nepravdu protiv nekog. Posle ste otišli i priznali je, moleći oprostaj, i bili ste zaustavljeni pre nego što ste mogli završiti vaše priznanje, sa rečima, „Ne spominji to; to je oprosteno odavno.“ Možda ste vi sami koristili baš takav govor, i govorili ste iz punine vašeg srca. Ako jeste, onda poznajete besplatan oprost od Boga, jer je to bila samo njegova ljubav u vašem srcu koja je mogla da vas natera na to. Ne možete li priznati da je Bog bolji nego bilo koji čovek, čak iako je taj čovek svetac? Ako čovek može odbiti da zamera, ne može li Bog učiniti isto? Da li je to toliko čudna stvar da Bog koji je ljubav treba oprostiti naše grehe čak pre nego što tražimo oprostaj, i treba čeznuti za nas da dođemo i prihvatimo pomirenje? On je uzeo sve naše grehe na sebe, i u davanju svog života za nas, učinio je očišćenje od grehova. Hrist, „je sam u svom telu grehe naše nosio na drvetu da mi, umrevši gresima, živimo pravednosti; on čijim ste modricama bili izlečeni.“ 1. Petrova ii 24. „Hvala Bogu na njegovom neizrecivom daru.“ „Ali hvala Bogu koji nas u Hristu uvek vodi u pobjedu.“ 2. Kor. ii 14.

„Hrist je za greh iskupljenje učinio;
Kakav predivan Spasitelj!
Mi smo iskupljeni!—cena je plaćena;
Kakav predivan Spasitelj!

„On mi daje pobedonosnu silu;
Kakav predivan Spasitelj!
I pobjedu u svakom času kušnje;
Kakav predivan Spasitelj!